

Svetlana Makarovič

SAPRAMIŠKA

odlomek

... In sta odšli. Miška se je držala za gobček in od časa do časa zatarnala. Malo od bolečine, malo od lakote. Malo od užaljenosti, malo od jeze. Malo pa tudi od strahu pred zobozdravnikom. Prišli sta do velike bukve, na kateri je visel napis: DD-ZZ. »Tukaj sva,« je pripomnila Regica in si oddahnila. »Kaj pomeni DD-ZZ?« je vprašala Sapa. »To pomeni: Doktor Detel, zobni zdravnik,« je važno rekla Regica. »Zdaj smo pa tam,« se je ustrašila miška in se začela tresti. Pa je detel že priletel z zgornjih vej. »Kaj bo dobrega?« je vprašal. »Od dobrega je ostal samo še eden,« je povedala miška, »lešnik namreč. Slabega pa je veliko, na primer to, da sem si zlomila zob, in pa to, da se vas bojim.« »Hoho, kakšna strahopetna miška!« se je zasmel doktor Detel in porogljivo zaklopotal s kljunom. Sapa se je razjezila. »To ni rres!« Pa je ravno pri »rrr« preveč

zaškripala z zobmi. Au! In zob je popolnoma odpadel! In v mišjem gobčku je zazijala luknja. Žabica je od strahu postala še bolj zelena, kakor je bila prej, Sapramiška pa je obupano zavpila: »Moj vob! Vdaj fem pa ga popolnoma vgubila! Moj vob, moj dragoteni vob!« Prav nič ne razumem, kaj govori,« se je zgrozila Regica, »najbrž se ji je zmešalo.« Miška pa je vpila: »Pomagajte, doktor, vrnite mi moj vob, prilepite mi ga navaj!« ...

